

Večernik

Leto II. (IX.), šte. 176

Maribor, sobota 4. avgusta 1928

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglaš po tarifu

Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Kaj sedaj?

Maribor, 4. avgusta.

Trodnevno zasedanje poslanskega kluba Kmečko-demokratske koalicije v bivši sabornici v Zagrebu je bilo včeraj zaključeno in poslanci so večinoma že odšli med narod, da ga obvestijo o svojih sklepih.

Dva tabora si stojita sedaj nasproti: v enem vlada in njena četvorna koalicija, v drugem predstavniki hrvatskega naroda, ojačeni s srbskimi prečani in slovenskimi naprednjaki. Tam pristaši srbske hegemonije, tu neizprosnji poborniki za dejansko enakopravnost vseh plemen v vseh pravicah in dolžnostih. Neenaka je moč in še bolj različna so bojna sredstva obeh taborov. Težak in negotov bo tudi izid boja, čeprav je jasno, da mora prejalisej zmagati pravica.

Z mirno vestjo lahko trdimo, da je Kmečko-demokratska koalicija prvo bitko že dobila. Hegemonisti so namreč pričakovali, da se bodo dali zastopniki prečanskega ljudstva zapeljati h kakim nepremišljenim dejanjem, h agresivnosti. Izživljali so z amputacijo in podtikali vsemu gibanju protidržavne tendence. Toda brez uspeha. Poslanci Kmečko-demokratske koalicije so po svojem predsedniku Svetozarju Pribičeviću in v svoji deklaraciji, sprejeti v saboru, označili grožnjo z amputacijo kot veleizdajstvo nad državo in narodom, obenem pa čisto jasno manifestirali svojo zahtevo po novi ureditvi države, ki naj prinese trajen mir in končno konsolidacijo države. Hegemonisti so bili razočarani. Strašilo Obznane je padlo v vodo in vlada sama je morala priznati, da ne vidi v sklepih KDK ničesar nelegalnega.

Med tem je šla Kmečko-demokratska koalicija še korak dalje. Zavedajoč se, da more računati na uspeh le tedaj, ako je njena fronta strnjena, je javno pozvala vse ostale stranke v prečanskih pokrajinah, naj se ji pridružijo v boju proti reakciji in za zmago idealov resnične demokracije. In našla je odmev, kakršnega ni nihče pričakoval in kakršnega niso nikdar želeli beograjski vlastodržci. Hrvatska federalistična stranka, ki se rekrutira večinoma iz meščanskih slojev, je z obema svojima poslancema dr. Trumbićem in dr. Pavelićem, ki sta bila izvoljena v Zagrebu, ter z vsemi pristaši že stopila v Kmečko-demokratsko koalicijo. Njenemu koraku je sledila tudi organizacija Davidovićeve demokratske stranke na Hrvatskem in v Slavoniji, pričakuje pa se, da bodo storili isto v najkrajšem času tudi demokrati v Dalmaciji. Z mirno vestjo lahko trdimo, da je danes vsa Hrvatska en sam mogočen političen tabor brez nasprotnikov. In združitev vseh sil je vsekakor predpogoj za uspešno borbo. V lastni hiši pač ne smeš zadeti na noben ovire.

Kmečko-demokratska koalicija se je pričela torej zelo skrbno in sistematično pripravljati za boj. Na prvi pogled sicer izgleda, kakor da bi bili porušeni vsi mostovi k prečanskim Hrvatom, Srbom in naprednim Slovincem. Nikakor! V pravih razumevanju položaja, ki nikakor ne dopušča še močnejših pretresov državnih temeljev, kakor so jih izvršili usodni strel 20. junija 1928, so poslanci Kmečko-demokratske koalicije kot zastopniki ogromne večine prečanskega ljudstva še vedno pripravljeni nuditi bratsko roko za sporazum. In že se oglašajo tudi treznejši srbski politiki ter svarijo vlado pred vsako nepremišljenostjo. Notranje-politični položaj Jugoslavije ne dvomno še nikdar ni bil tako kritičen ka-

Proti izročitvi sokrivcev zločina 20. junija

SPREJEM DRŽAVLJANSKEGA ZAKONA — NARODNI SKUPŠČINI. — TOMA POPOVIĆ IN DRAGOTIN JOVANOVIĆ-LUNE NE BOSTA IZROČENA SODIŠČU.

BEOGRAD, 4. avgusta. Vsled naraščajočega nerazpoloženja v vladnih vrstah ima Koroščeva vlada v narodni skupščini vedno večje težkoče. Današnja seja je bila dolgo brez kvoruma, ker poslanci še vedno zelo slabo posejajo seje. Predsednik je bil danes sicer že ob 9. dopoldne na svojem mestu, moral pa je čakati celo uro, predno je bilo v dvorani zadosti poslancev.

Po prečitaniu zapisnika je hotel predsednik preiti takoj na dnevni red, toda zemljoradniki so zahtevali prizivko, da se ugotovi, ali ima skupščina kvorum. Pri štetju se je izkazalo, da je bilo navzočih sto poslancev.

Kot prva točka je bilo na dnevnem redu nadaljevanje razprave o obtožbi proti dr. Periću. Ker se ni nihče oglasil k besedi, je odredil predsednik glasovanje. Proti obtožbi je glasovalo 150, za obtožbo 7 zemljoradnikov, Nemci pa so oddali prazne glasovnice.

Sledila je razprava o zakonu o državljanstvu. Po kratkem ekspoziju dr. Korošca je govoril zemljoradnik Voja L a z i ć, ki je obžaloval, da je bilo treba čakati celih 10 let, predno smo prišli do tega zakona, ter povdarjal, da od dr. Korošca predloženi zakon še danes ne odgovarja potrebam. V istem smislu je govoril tudi Nemec dr.

K r a f t, ki je kritiziral posamezne določbe zakonskega načrta in se pridružil zahtevi zemljoradnikov, da naj se zakon znova preštudira in stilizira. Pri glasovanju je bil zakon sprejet s 151 proti 12 glasovom.

Po izvolitvi odbora za nettunske konvencije je vladna večina na hitro izglasovala vse prošnje in pritožbe, ki so bile na dnevnem redu. Nato so bili izvoljeni še namestniki predsednika in podpredsednikov narodne skupščine za državni volilni odbor, nakar je bila seja ob 13. uri zaključena in sklicana prihodnja za ponedeljek dopoldne z dnevnim redom: Debata o vladni deklaraciji.

Odbor za nettunske konvencije se je sestel takoj po skupščinski seji in je izvolil za predsednika dr. Miloje Milojevića. Odbor bo imel svojo prvo sejo že danes popoldne.

Zanimivo je dalje, da so demokrati in radikali izvolili poseben odbor pravnikov-poslancev, da prouči vprašanje izročitve poslanca Dragotina Jovanovića in Tomo Popovića, ki ju obtožuje sodišče sokrivde na dogodkih 20. junija. Tako radikalski kakor demokratski odbor sta se izrekla proti izročitvi in je zato pričakovati, da bo tudi skupščina odklonila njiju izročitev.

Predavac in Koroščev dementi

ZAGREB, 4. avgusta. Glede na dementi dr. Korošca o znanih razkritih posl. Predavca, je podal posl. Predavac danes novinarjem izjavo, v kateri ugotavlja, da dr. Korošec ni dementiral ničesar, kar je on navedel. O kaki demenciji ni more biti govora, ker je podal Predavac obtožbo javno in odkrito. Izjava dr. Žižke pa je bila objavljena tudi že v jugoslovanskih listih. a vlada še ni ničesar storila, da bi jo pobila.

Zadnji Prpićev pajdaš obsojen na smrt

ZAGREB, 4. avgusta. Danes dopoldne je bila izrečena obsodba proti Ante Jeliniću, članu glasovite Prpićeve tolpe. Jelinić je bil obsojen v smrt na vešalih. To je torej že sedmi član družbe Prpića »malega«, ki je bil obsojen na smrt.

Proces proti morilcem predsednika Obregona

NEWYORK, 4. avgusta. Pred sodiščem v Mehiki se je pričela včeraj razprava proti Jose de Leonu in nje-

govim sokrivcem radi atentata na novega predsednika mehikanske republike, generala Obregona. V smislu mehikanskega zakona se vrši najprej predproces, nato pa šele razprava pred porotniki. Proces bo trajal okrog šest dni. Včeraj se je pričelo zasliševanje atentatorja, njegovih sokrivcev in prič. Državni pravdnik zahteva smrtno kazen za vse. Obtožnica navaja, da je do kazano, da je bil atentator organiziran do zadnje podrobnosti. Zaroto je vodila opatica ženskega samostana Creot, ki jo smatra državno pravdnikstvo za intelektualno povzročiteljico atentata. Atentator Jose de Leon je priznal, da je mnogo občeval z numami in da mu je opatica Creot dokazovala, da je smrt generala Obregona nujna potreba za blagor katoliške cerkve v Mehiki. Zato se je kot dober katoličan odločil, da je storil to sicer kaznivo, a dobremu namenu služeče dejanje. Zagovornik je glede na to izjavo zahteval, da naj se preišče duševno stanje atentatorja, v kar je sodišče tudi privolilo.

Obtožena opatica Creot je priznala, da je bila z atentatorjem v stikih, zaničala pa je, da bi ga nagovarjala k umoru in tudi ni mislila, da bi mogel Leon kaj takega storiti.

kor ravno letos, ko bomo praznovali desetletnico ujedinitve in osvoboditve iz stoletnega narodnega robstva.

Na vladi oziroma njenih glavnih strankah je, da omogočijo pameten sporazum. A ta je mogoč seveda samo po dogovoru dveh enakovrednih, na podlagi dejanske enakopravnosti. Tirati boj do skrajnosti bi bil pravi zločin nad državo in tudi iz-
črpanje idealov onih stotisočev, ki so

prelili kri za ustvarjenje Jugoslavije. Srbija, bivši jugoslovanski Piemont, naj se tudi v sedanjem kritičnem času pokaže dorasla svoji nalogi, voditelji njenih političnih strank naj puste svoje ambicije in pohlepe po hegemoniji. Naša država bo uživala oni ugled, ki ji gre ne samo po njeni moči temveč tudi po njeni zgodovinski hodočnosti, le tedaj, kadar bodo vsa tri plemena resnično enakopravna.

Strašna uročina v Ameriki

NEWYORK, 4. avgusta. V okrožju mesta je nastopila zopet strahovita vročina. Temperatura znaša povprečno 40—50 stopinj Celzija v senci. Po uradni statistiki se na ulicah v mestu zgrudi vsako minuto do pet oseb, dnevno pa obleži mrtvih, zadetih od solnčarice, 10 oseb. V tvornicah so ustavili vse dnevno delo in obratujejo samo ponoči. Na ulicah so postavljene posebni pršniki, ki neprestano škropijo in nudijo tudi pasantom priliko, da se ohladi. Rešilni oddelki so pojačeni, ker so neprenehoma zaposleni. Ljudje hodijo večinoma v kopalnih oblekah.

Rentniki - rudarji iz Nemčije

Daša vlada je pričela razgovore z nemško vlado, da uredi končno veljavno invalidske rente, penzije in sploh vse podpore, ki pripadajo rudarjem, ki so delali v Nemčiji — po večini v Westfalskem in Porenju — in ki so se preselili v svojo domovino, ko so postali za rudarsko delo nezmožni. Zadeva se uredi sporazumno med obema vladama za preteklost in prihodnost. V to svrhu potrebuje vlada podatke o vseh rudarskih vpokojenih in rentnikih, ki stanujejo v kraljevini SHS, in dobivajo penzije ali rente iz Nemčije, dalje o onih, kojim so bile že priznane podpore ukinjene, in slednjič o onih, ki so bili s svojimi tozadevnimi zahtevami zavrnjeni.

Navedejo se naj: imena in bivališča, imena rudnikov, pri kojih so bili zaposleni, čas, nosilec zavarovanja, nezgoda, delanezmožnost vsled starosti ali bolezni i. t. d.

Rudarsko glavarstvo vabi vse prizadete, županstva, župnijske urade, delavske korporacije, sploh vsakogar, da mu pošlje potrebne podatke, ki so mu znani, in da opozori prizadete na ta poziv.

Prebivalci magdalenskega predmestja,

kakor tudi pasanti, ki bi radi znali, koliko kaže ura na magdalenskem zvoniku, se pritožujejo, da pri največjem napenjanju oči ne razločijo niti kazalcev, še manj pa številke na številčni plošči. Ker smo čitali pred par dnevi, da se prav v tem času popravlja ura na zvoniku glavne cerkve, vprašamo merodajne faktorje, ali ne bi kazalo, da bi se skušal odpraviti tudi ta nedostatek, za kar tudi najlepše prosimo. Hvaležnost vseh magdalenskih prebivalcev in okoličanov za to uslugo je že v nparei zasigurana.

Topovi pokajo!

Sinoči so pri kopanju novih kanalov razstreljevali večje skale, na katere so pri dnevnem delu naleteli. Močna večkratna detonacija je vzbudila v lahkovernem Mariboru najneverjetnejše komentarje. Neki vneti klerikalec je lansiral vest, da je to na čast — dr. Korošcu. — Ker so se pa istočasno vršile nočne vojaške vaje in je bilo v presledkih slišati streljanje strojníc, so nekateri ugibali vse mogoče stvari o Italijanih, Madžarih, Hrvatih in to posebno Nemci, ki so mojstri o kovanju senzacij.

Potok sredi ulice.

Pred dnevi je v ulici »Ob bregu«, ki vodi k Kiferjevemu kopalšču nastal defekt pri hidrantu, tako da se je voda kajpada vsula po ulici in toče že nekaj dni. Do danes se še nčdo ni nšel, ki bi ta neprijeten nedostatek odpravil.

Ob koncu pasijh dni v Mariboru

NOBILE — POLITIKA — SIROTE — KLUDSKI IN DRUGO.

Takoj poreče kdo, da še nismo na koncu pasijh dni, pač pa da tičimo globoko v njih, saj so pričeli šele 23. julija in končajo 23. avgusta. Toda ta nekdo naj pomisli, da se pasji dnevi ne ravna po koledarju, ampak po višku vročine in — kakor vsa znamenja kažejo — so temu višku »špico« odbile štiri nedeljske nevihte.

Hudo je bilo, zelo hudo; tako med 30. in 36. stopinjami Celzija je kazal termometer v senci celih 14 dni, ali še več in marsikdo si je želel vsaj en kos Nobilovega Severnega tečaja v Maribor. Toda prestali smo gorje, ki bi bilo lahko še hujše, da nismo imeli ves čas kaj raznolične zabave.

Casopisju se kar nič niso poznali časi kislih kumaric. Kakor brezmejno dolga morska kača se je vila po njih v nešteti stolpih dan za dnem Nobilova afera in donašala marsikdaj leden mraz v čitatele razbeljene možgane.

Zabavno je bilo v teh vročih dneh poglavje »sirote«. Pa nikakor ne misli, dragi čitatelj, da te povedem v duhu v okrilje »Raufnkov« Dečjega Doma; mislim namreč tu na drugačne sirote, ki so se shajale po kavarnah in gostilnah, restavrantih, promenadah in celo barih. Te sirote so namreč razni ateki, ki so poslali svoje mamice in nežno deco na zaslužen oddih na deželo ozir. v tujino, čim dalje, tim bolje. Ti ateki... toda ne! Ni vse za javnost. No, facit je ta, da se eden hvali, da mora pred prihodom svojcev dobro okraščiti in obrisati pod, da zabriše sledove »štekelcov«, ki po svoji obliki in velikosti kar nič niso podobni

maminim štekelcem. Drugi mora uničevati drugačne sledove, bolj vidne, manj zabrisljive, tretji... Toda, hvala Bogu, so to skoro brez izjeme renomisti, ki bi v družbi radi svoj ugled dvignili, češ, da so fantje od fare, goje pa skoro vsi isto skrito željo: mamce, nazaj!! V »štariji« ni jedača za nič, je draga in ob petkih ni štrkljev na mizi. Je pač tesna zveza med zakonsko zvestobo in ljubeznijo na eni strani in — želodcem na drugi strani.

Bogvedaj, da bi se pozabilo na Kludskega in na razne povorke po mestnih ulicah, ki so več ali manj bile s cirkusom v zvezi. Prav zabavno je bilo gledati tiste belo-plavo pobarvane vozove z zverinsko vsebino, ki so jih konji ali pa hreščeče stare lokomotive vlekle s kolodvoza k magdalenskemu parku; veličastni so bili sloni, ki so se drug drugega za repek držali, ko so se v gosjem redu pomikali po mariborskem tlaku, nič manj zabavna ni bila fenomenalna povorka z »zlato« komando v soboto zvečer na čast naši diki, pobratimu gospoda Vukičevića. Nedeljski »Slovenec« je svet pretresujočo pomembnost te sijajne manifestacije prav značilno ilustriral z besedami, da »ostane Maribor neizbrisno v spominu«. Res je, nevihte so ozračje ohladile še v nedeljo popoldne.

So še drugi činitelji, ki so Mariborčanom lajšali vroče gorje pasijh dni, tako n. pr. sladoledarji, pivovarnarji, lastniki kopališč in drugi. O vseh teh, kakor tudi o ranjših kinematografih drugi enkrat kaj več, če se zopet pojavijo, v drugi predelani obliki, pasji dnevi.

so bili v ponedeljek, v Vukovaru pa v sredo 1. t. m., od tod so javili svojcem v Mariboru, da bodo dospeli v prestolico države najbrž v četrtek zvečer ali petek, t. j. včeraj zjutraj.

Tako je tudi v veslaškem športu prebit led v našem mestu. Prepričani smo, da bosta obe gornji »ekspediciji« znatno pripomogli k popularizaciji vodnega sporta.

Vladika Hilarijon v Mariboru.

V nedeljo poseti mariborsko pravoslavno občino vladika Hilarijon. Pripelje se iz kopališča Radence dopoldne ter se vrne popoldne z zagrebškim brzovlakom. Člani občine se naprošajo, da se slovesa ob odhodu polnoštevilno udeležijo.

Uspeh mariborskega Aero-kluba.

Kakor znano, je bil doslej odhod jutranje ga potniškega letala iz Zagreba proti Beogradu ob šestih zjutraj, tako da so morali reflektanti za to vožnjo, stanujoči v Mariboru ali Celju, že prejšnji večer odpotovati v Zagreb. Mariborski Aero-klub se je zavzel pri društvu za zračni promet za spremembo voznega reda pri potniških avijonih in je bilo tej prošnji tudi ustreženo. Te dni je prejel naš Aero-klub službeno obvestilo, da bo od ponedeljka 6. tm. odhajal jutranji avijon iz Zagreba šele ob osmih, tako da se lahko Mariborčani poslužijo zagrebškega brzovlaka ob 2.50 ponoči. Vsekakor lep uspeh našega ožjnega aerokluba!

Srednja vinarska in sadjarska šola

v Mariboru je s prihodnjim šolskim letom predstavljena v Bukovo pri Negotinu. Vse intervencije, da se ohrani Sloveniji ta državni zavod, na katerega smo bili nemalo ponosni, so bile zaman. Ostane nam le nižja kmetijska šola. Dobro, da se za enkrat še ne dajo prenesti poslopja in vinogradi... Dosedanji suplent na srednji vinarski in sadjarski šoli v Mariboru g. M. Kušterle je imenovan za profesorja v Bukovo. Prav tako sta premeščena v Bukovo profesorja gg. Ciril Jeglič in Vinčo Sadar.

Na višji pedagoški šoli

v Zagrebu so po dovršenem osmem semestru diplomirali in s tem dosegli pravico na položaje profesorjev in oblastnih šolskih nadzornikov med ostalimi Slovenci tudi iz mariborske oblasti: Jožica Tomšič s Tezna, Joško Babšek iz Makol in Gustav Šilih iz Valenja.

Prvi pogoj lepote:

čista, nežna in gladka polt ki se doseže z uporabo

VESNA KREME

Lekarna Praunsperger Zagreb, Starčevićev trg št. 18.

Odborova seja krajevne organizacije SDS za V. okraj

drevl. ob 20. uri v Mariborskem dvoru.

Srebrno poroko

slavi v sredo, 8. avgusta višji davčni upravitelj v Ptuj, g. Ladislav Jeršič s soprogo Štefanijo iz ugledne Pernatove rodbine v Ormožu. Čestitamo!

Kocert v mestnem parku

se bo vršil v nedeljo dne 5. t. m. ob 10.30 dopoldne.

Zatvoritev Meljske ceste vsled tlakovanja.

Mestni gradbeni urad prične v ponedeljek 6. tm. s predeli za tlakovanje Meljske ceste in teden kasneje s tlakovanjem samim. Ta dela bodo trajala približno 3 mesece. V tem času bo Meljska cesta v posameznih predelih zaprta za prevozniki promet, prosti ostanejo le trotoarji. Dovož k posameznim hišam se bo po možnosti omogočal, vendar se že vnaprej opozarjajo prizadeti posestniki, da omeje dovoz za časa dela na skrajni minimum. Prevoz v smeri proti Sv. Petru je po Plinarniški, Kacijanjerjevi, Trštenjakovi in Motherjevi ulici. Vsi vozniki se opozarjajo, da pazijo na opozorilne napise na križiščih posameznih ulic in se ravna po danih navodilih.

Nezgođe pri delu.

Jože Stupan, 19. letni ključavničarski pomočnik, zaposlen pri podjetju g. Vladimira Schella, je dvigal železno travervo. Pri delu mu je ista padla na — glavo in je dobil srednjeveliko rano na temenu. Po prvi zdravniški pomoči je bil oddan v domačo nego. — Smolo s svojimi prsti pa ima Lizika Ekart, o kateri smo že enkrat poročali, da je prišla s prsti pod sode. Na isti način si je včeraj zmečkala levi kazalec pri enakem delu.



se neprestano suče okrog solнца.

Ravnotako mirno mine dan ko se pere perilo, če gospodinja izkoristi 7 prednosti, katere ima



Društvo jugoslovanskih akademikov v Mariboru

priredi v torek, dne 7. t. m. ekskurzijo v pivovarno »Union«. Zbirališče ob 3.3. pred pivovarno. Dostop imajo samo člani, ki naj se ekskurzije udeležijo v čim največjem številu.

Ustanovitev izseljeniškega urada za Slovenijo.

Te dni je pričel delovati oblastni izseljeniški urad za ljubljansko in mariborsko oblast, ki ima svoj sedež v Ljubljani, Bleiweisova cesta št. 22, soba št. 15. Smoter tega urada je, sodelovati v vseh izseljeniških vprašanjih ter bo v tem pogledu tudi podpiral državne politične in izseljeniške oblasti. Urejuje se kataster naših izseljencev iz Slovenije, za katerega popolnost bo potrebno sodelovanje tako naših izseljencev v tujini, kakor tudi njihovih svojcev v domovini, posebno pa naših kmečkih uradov.

Osrednje društvo nižjih poštah in brzovlakovnih uslužbencev v Mariboru

priredi pri vsakem vremenu v nedeljo dne 5. avgusta na vrtu restavracije Gambirius dobrodelno vrtno veselico s sledečim sporedom: koncert na vrtu, ples v dvorani, srečolov, ribolov, ubijanje lonca, kegljišče z dobitki, avtomatični vrtillec in druge šaljive igre. Kegljišče se začne ob 8. zjutraj. Začetek ob 15. uri, konec ob 2. zjutraj. Pri koncertu igra godba »Omladina« in nastopi poštno pevsko društvo. Vstopnina 5 Din za osebo, otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti. Ker je čisti dobiček namenjen v podporo bolnih tovarišev, vdov in njih sirot, prosi društvo občinstvo za obilno udeležbo.

Olepševalno društvo v Studencih

vabi ponovno vse na ustanovno veselico, katero priredi v nedeljo 5. avgusta na vrtu A. Senice. Veselični odbor je prevzel vso odgovornost, da ne bo manjkalo zabave in veselega razpoloženja. Okrašeni šotorčki bodo dobro založeni in pravdom na kegljišču se bo delil pristni Jeruzalemčan. 1487

Ure, zlatnina na obroke

brez poviška — Jlgar, Maribor, Gosposka ulica 15. — IX

Jutri vsi k Balonu!

»Zarja« iz Pobrežja priredi prijetno zabavo. Vstopnine prosto. — 1477

Zobozdravnik dr. Sedaj,

Gosposka ul. 2 ne ordinira do 27. avgusta 1474

Najcenejša in najboljša je sodavica v orig. angl.

SPARKLET

sifonskih steklenicah

Pri obolenju želodca,

črev in pri pokvarjeni prebavi vrača uporaba naravne Franc-Jozefove vode redno funkcijo prebavilnih organov ter olajšuje prehod redilnih snovi v kri. — Zdravniška strokovnjaška mnenja povdarjajo, da je Franc-Jozefova voda posebno koristna ljudem, ki se malo gibljejo. —

Mariborski in dnevni drobiš

Uprašanje glavne tržnice v Mariboru

Da postaja vprašanje ureditve moderne in higienske glavne tržnice v Mariboru od dne do dne aktualnejše, se ne da več zanikati. Sedanji Glavni trg je čimdalje bolj obremenjen z vsestransko naraščajočim prometom, ki prehaja v gotovih dnevih dohah takorekoč v vlemestnega. Radi tega se je moralo prestaviti špeharje z Glavnega trga. (Reklo bi se, da je, kar se tiče špeharjev, stvar v redu. Toda temu ni tako. Vsak estetično čuteč človek se mora muzati, ko ga sluščaj zanese tržnega dne med špeharje. Kaj res nima Maribor več prostora, da se z njim tako skopari?) Tudi mesarji delajo mestnim očetom velike preglavice. Na vse načine se rešuje problem mesarjev s stojnicami. Za te obstoja baje neki načrt na istem Glavnem trgu, toda na desni strani, če prideš z državnega mostu. Da li bo s tem načrtom zadeva rešena v vsestransko zadovoljnost, je vprašanje. Zato ni čuda, če se že v vseh javnih in nejavnih lokalih razpravlja, kako in kje bi bilo najbolje postaviti in urediti mariborsko glavno tržnico. Začetkom so bila mnenja deljena in največ se je govorilo o moderni preureditvi današnje Glavnega trga v res vsestransko odgovarjajočo in higiensko mariborsko glavno tržnico. Čim dalj pa se je začel utrjevati predsodek, da bi moderna tržnica na sedanjem prostoru stala »gromne novce in če bi danes zadostovala, bi gotovo ne zadostovala v bodoče. Pred seboj moramo pač imeti razvoj našega mesta v vseh ozirih in na vseh poljih. Zato naj bi se sedanji Glavni trg pretvoril raje v trg, kakršnega imajo pred magistrati razna večja mesta, n. pr. Trst, Zagreb in dr., dočim naj bi se za glavno, moderno in vsem predpisom odgovarjajočo tržnico našel drugi prostor in to za palačo Pokojniškega zavoda na desni strani Drave. Ni dvoma, da bi bil ta kraj najprimernejši prostor za mariborsko glavno tržnico. Sem bi se lahko namestilo vse panoge mariborskega trga: tako stojnice kot mlekarice, kmetice, mesarje, špeharje, prekajevalce, krompirjeve itd. Ta prostor bi odgovarjal za glavno mariborsko tržnico tudi zato, ker se mesto širi in se bo širilo v glavnem le na desni strani Drave. Če se prištejejo še predmestja: Studence, Tezno, Pobrežje. No-

vavas ter nova kolonija, kateri bo sledila gotovo druga in tretja, potem bo to mesto edino upravičeno, da se na njem izvrši ta prepotrebni in koristni projekt. — To so mnenja Mariborčanov, ki jim je res ležeče na povzdigi in modernizaciji našega prelepega obmejnega mesta — Maribora, kar smo hoteli zabeležiti kot kronisti. —

Po Dravi v Beograd!

Jutri zjutraj torej zdrčijo z lahkim čolnički iz Maribora proti Beogradu veslači Petrovič in Vezjak (I. S. S. K. Maribor) ter Ledvinka (S. D. Rapid), ki so se temeljito pripravili za 575 km dolgo vodno pot na Dravi in Donavi. Vezjak in Petrovič imata leseni sandolini, delo inž. Paseckija v Mariboru (po 950 Din), Ledvinka pa si je naročil za 5000 Din gumijast čoln znane znamke Klepper iz Nemčije. Petrovič je krstil svoj čolniček za Aknelo, Vezjak pa za Jelo; obe bo spremljal moški »Klepper«.

Veslači nameravajo prispeti v Beograd v petih dneh. Na potu bodo prenočevali v šotorih, ki jih imajo s seboj, da jim ne bo treba iskati od reke oddaljenih naselbin. Ustaviti se nameravajo le v Varaždinu, Osijeku, Vukovaru, Novem Sadu in Zemunu, kjer so bili tamošnji športni klubi že vnaprej obveščeni o prihodu veslačev in naprošeni, da jim gredo na roko. Podjetna trojica športnikov starta jutri zjutraj ob 9.30 v kopališču Käfer.

Ko smo predvčerajšnjem javili v športu o nameravanem zletu Petroviča, Vezjaka in Ledvike ter zapisali, da proga Maribor-Beograd še ni bila prevožena po vodi (razen na splavih seveda!), se je oglašil v našem uredništvu neki gospod, ki se zanima za šport in nam potrdil gornji stavek, istočasno pa nas obvestil, da se ravno te dni mudi na isti poti iz našega mesta proti Beogradu troje mladih študentov. Preteklo sredo, 25. julija, so odrinili po Dravi proti Beogradu maturanti našega učiteljišča Slekovic, Kralj in Mlakar. Prvič so se javili s Terezijinega polja (nasproti madžarskega Barča) dne 28. julija in sporočili, da so že izven nevarnosti z ozirom na sipine in podobne ovire, ker od tam že tudi ladje vozijo. V Osijeku

Naša dekliška ferijalna kolonija v Makarski

Makarska, 1. avgusta.

Polne hrepenenja po našem slikovitem Jadranu smo se odpeljale dne 10. julija že zgodaj zjutraj iz Maribora. Vse smo bile vesele; najbolj zadovoljno se je pa smejala mala Nada. Ob 11. smo bile že v Zagrebu, kjer smo obedovale, a nam ni posebno teknilo radi utrudljive vožnje in vročine. Ob 12. pa smo se odpeljale proti skalnatemu Krasu. Tu so se nam odpirale vedno nove slike. Gozdovi so izginili, videlo se je le še golo skalovje. Tu pa tam smo opazile borno hraško njivo s kamenito ograjo. V vozu je vladalo pravo veselje. Pripovedovale in smejale smo se. Šele pozno v noč je postalo vse mirno, toda že zgodaj zjutraj smo bile zopet pokonci. Vozili smo se še vedno po pustih, kraških tleh. Proti sedmi uri pa se je svet odprl in zagledale smo morje. V naših srcih se je vzbudilo še večje hrepenenje, še večje veselje. Kmalu za tem smo bile v Splitu. Tu smo si ogledale »Marjan«, odkoder je krasen razgled na morje in na mesto.

Ob dveh popoldan smo se vkrcale na parnik »Lika« in ob 6. smo bile na cilju. Najraje bi bile kar poskakale v vodo, toda to nam ni bilo še ta večer mogoče. Urediti smo si morale naše novo stanovanje, ki ima jako lepo lego. Kar pred hišo je morje, zadaj pa borov gozd. Vsa okna imamo vedno odprta, tako, da je prav zračno.

Drugo jutro pa je prišel zaželeni trenutek — smele smo v vodo. Med nami je vladalo nepopisno veselje. Ene so poskušale, ali še znajo plavati, druge pa niso mogle verjeti, da je voda slana in so jo poskušale. Vidka pa je malo postrani gledala, ker smo ji med potjo pravile, da so v morju velike ribe, ki jo bodo pojedle. Pa saj je junaška; naposled si je vendarle upala v vodo. Kopamo se navadno v kopališču, ki je ugodno urejeno in ima lep senčnat gozd. Solnčenju smo se že privadile.

Gotovo bo vsakega zanimalo, kako se imamo tu na našem Jadranu.

Zjutraj spimo do sedmih. Za zajtrk dobimo kavo ali pa mleko s kruhom, za južino rogličke. Ob pol 9. pa že odrinemo v kopališče. V gozdiču, v hladni senci, odložimo obleko, nato pa hajd na obrežje, da nas prepeče vroče in zdravo solnce. Marsikdo bi mislil, da je pri solnčenju dolgočasno, toda ravno obratno. Pripovedujemo si razne zanimivosti. Še mala Nadica nam pove po svoje povest o »Rdeči kapici«, ali pa kaj zapoje. Ko dobimo dovoljenje, da smemo v vodo, poskačemo vse naenkrat v vodo, in vse plava, kot bi žabe spustil v mlako. V vodo nas ni prav nič težko spraviti. Kadar je treba iz vode, je to za nas prava pokora! Ob 10. dobimo južino, nato pa se zopet solničimo.

Obed imamo opoldne in nam vsa dobro tekne. Po obedu počivamo do 3. Potem dobimo težko pričakovano pošto. Vsaka radovedno bere poročilo. Tako zremo vsak dan važne mariborske novice. — Pozneje pa se ves popoldan opamemo in solničimo, kakor dopoldan. Ob pol 5. dobimo kruh z marmelado, ki se dobro prileže zdravim želodčkom. Večerjo pa imamo ob 7.

Po večerji, ko je že prijeten hlad, dimo na kamenju ob obali. Tu gledamo peneče se valove, poslušamo mestna godbo in zapojemo slovensko pesem. Ob 9. pa gremo spat. Dasi ravno so naša izžiča malo trda, se vendar tudi na njih, ker smo utrujene, prav sladko zaspi.

Omeniti še moramo, da vlada letos — kakor vsepovsod — tudi tu silna vročina, ki povzroča tuintam kako slabost, ki pa zopet kmalu mine.

Tako živimo tu v zadovoljstvu in veselju in dnevi nam minejo kaj hitro...

Kmalu bo prišel čas, ko se bomo vrnile vse zdrave in okrepane v Maribor.

Tatovi dragocenih slik

UMETNINI SE VARUJEJO SAME. — ANOMALIČNI TATOVI.

Mnogokrat čitamo, po kako ogromnih cenah se prodajo slike velikih mojstrov. V Berlinu in Londonu je bilo nedavno več razprodaj znamenitih slik in drugih umetnin. Stotisoče se je plačalo za posamezne slike.

Vsi originali velikih mojstrov so reji dragoceni in mnogi se čudijo, da ni po muzejih in razstavah radi tolikih dragocenosti posebnih straž. Umetnine imajo svoje posebno varstvo. Kdor sam spozna veliko vrednost kake slike, si je tudi na jasnem, da bi lahko sliko prodal le v malem krogu trgovcev z umetninami, ki so točno poučeni o gibanju v svoji stroki. Če prideš s sliko kakega starega mojstra k trgovcu, se ta takoj spomni, kje se vse take slike nahajajo in koliko so vredne. Tatvina bi se takoj razkrila.

Tatvine dragocenih slik se pa kljub temu dogajajo. Pleskarja Perugija, ki je v Parizu ukradel »Mono Liso«, so florentinski listi nazvali norca. Možno se je tega opravičila mnogo posluževal. Ker se mu ni posrečilo vnovčiti dragocene slike, ja zatrjeval, da je hotel maščevati. Italijo, iz katere je Napoleon Bonaparte odnesel toliko umetnin. Skoraj vse tatvine dragocenih slik so se v zadnjem času ponesrečile. Rembrandtovo sliko »Pavel«, ki je bila ukradena l. 1922 iz muzeja v Stuttgartu, so našli že po preteku par dni. Vnovčijo se lahko ukradeni briljanti, zlato in platin, vrednost gotovih slik je pa popolnoma fiktivna.

Nekateri tatovi so od visokih cen tako osumljeni in prevzeti, da niti ne razmišljajo o uporabi svojega plena. Pozneje šele uvidijo, da se taka dragocenost ne da spraviti v denar. Tat, ki je obiskal londonsko akademijo, je poslal ukradeno dragoceno sliko anonimno nekemu listu. Večkrat je povod tatvine slavnih slik prevneta ljubezen do umetnin, torej neka vrsta psihične anomalije. Taki tatovi se najdejo med visoko izobraženimi ljudmi. Lastninski nagon in pohlep je močnejši od moralne opore. V Marseillu je živel okrog l. 1830 neki Thirby, velik prijatelj umetnosti, ki je posedoval večjo galerijo slik. Nekoč najde nekje na prodaj sliko iz Ti-

zianove šole. Ta slika ga je tako fascinirala, da jo je skušal na vsak način dobiti v svojo last. Ker se je pri svojih zbirkah gmotno izčrpal, je nekoga umoril, da je prišel do denarja ter kupil sliko, brez katere se mu ni zdelo mogoče živeti. Dolga leta je bil umor za oblasti največja uganka. Na vse druge so prej sumili kot pa na uglednega Thirby-ja, ki živi samo za umetnost. Končno možu vest ni dala miru in sam se je v velikansko iznenađenje vseh prijavil sodišču kot morilec.

L. 1925 so v Curihu ugotovili trgovci umetnin, da je izginilo več dragocenih miniaturn. Sumljiva je bila neka dama v bobrovem kožuhu. Poizvede so ugotovile, da je to soproga nekega bankirja. Na policijo so prihajala tudi anonimna pisma, ki so to damo dolžila tatvine. Prišlo je do hišne preiskave, ki je pa izpadla popolnoma negativno. Osumljenka je dvignila velik užaljen in ogorčen krik in tudi listi so pisali o žrtvi sumničenja in indicij. Čez nekaj dni je dobila policija anonimno pismo, da so vse ukradene miniaturne v kolodvorski garderobi. Bile so res tam. Policija je v svoji vestnosti posnela z omota in kazet odtiske prstov in ko je bankirjeva soproga nekega dne po opravih prišla na policijo, so pod njo diskretno pretvezo tudi od nje posneli odtis prstov. Daktiloskopi so z lahkoto ugotovili, da so odtisi eni in isti. Tako se je izkazalo, da je bil sum popolnoma upravičen.

Ameriški tatovi so pa tudi pri tatvini slik veliki mojstri. Ukradene dragocene slike dajo enostavno preslikati. Delo kakega starega slavnega mojstra se prikrije s kako kričeče barvano pokrajino in tako pošlje dragocenost v kako drugo deželo, kjer se nove barve izperejo in staro sliko dobro prodajo. Tako je dobro organizirano zločinstvo premagalo tudi varstvo, katero imajo umetnine same.

Iz optike.

Učitelj dela poskuse v optiki: Kaj se zgodi, če pade luč v kotu 45 stopinj na vodno gladino?

Učenec glasno: Luč ugasnel!



„Imam časa“

pravi razumna Mica. „Ne stojim po cele dni pred prerilnikom in se ne mučim s težkim pranjem perila. Zame to delo opravlja RADION in



varuje perilo!“

Sport

Jutrišnji sport

Okrog 8. prihod celjskih dirkačev-kolesarjev na cilj pri Škofu na Teznu, ob 9.30 veslači Petrovič, Vezjak in Ledvinka startajo pri Käferju proti Beogradu.

ob 14. plavalna tekma na progi Käfer—Kristian.

ob 16. mladinska nog. tekma Rapid—Svoboda na igrišču SK Železničarja, ob 17.30 mlad. nog. tekma »Maribor«—Železničar istotam.

Pričetek mladinskih tekem.

Jutri se prično tudi v Mariboru mladinske nogometne tekme za pokal SK Ilirije. Na igrišču SK Železničarja se srečata ob 16. mladini Rapida in Svobode, ob 17.30 istotam pa »Maribor« in Železničarja. Igra traja 2 krat 35 minut; v slučaju neodločnega izida se podaljša tekma 2 krat 10 minut; pri ponovni neodločnosti odloči žreb. — Mladina Svobode se je zadnji čas jako dvignila in se bo moral Rapid resno potruditi za zmago. Naraščaja »Maribor« in Železničarja sta nedvomno najboljša v našem mestu. Njune tekme so bile doslej vedno zanimive, ker so dale lep sport s premišljenimi potezami. Radi izredno nizke vstopnine 2 Din je pričakovati večje udeležbe občinstva, ki bo gotovo po vsej strani omogočilo zmagovalcu potovanje v Ljubljano.

MOLNP — službeno.

Prvo kolo mladinskih tekem za pokal SK Ilirije se odigra jutri na igrišču SK Železničarja, in sicer ob 16. SD Rapid—SK Svoboda in ob 17.30 ISSK Maribor—SK Železničar. Službujoča odbornika gg. Illovar in Winterhalter. Vstopnina 2 Din.

Plavalno tekmo na Dravi

priredi jutri SD Rapid. Start bo ob 14. pri Käferju, cilj pri Kristianu. Derila za zmagovalce, ki jih je daroval juvelir g. Peteln, so razstavljena pri imenovanem v Gosposki ulici in bodo še bolj navdušila tekmovalce pri borbi za dosego prvih mest. Upamo, da bodo tej prvi večji prireditvi v plavanju sledile še druge.

ISSK Maribor — službeno.

Plavanje: Pri jutrišnji plavalni tekmi Käfer—Kristian startajo: Miha Hartlieb, Tonček Laznička, Ivan Kovačič, Viktor Tominšek, Gojmir Gala in Stanko Pavletič.

Hazena: V ponedeljek obvezen trening vseh hazenašic. — Kapetanka.

»SK« Železničar» plavalna sekcija.

Pozivajo se plavači Slaszar Ivan in Frič, Zierer Viktor, Bibič Rihard, Beloglavec Drago, Karmel Josip, Selič Josip in Angleiter Anton, da pridejo v nedeljo točno ob 13.30 h kopališču Käfer. Imenovani se udeležijo plavalne tekme SD »Rapid«. — Načelnik.

Kolesarska dirka Celje—Maribor.

Jutri zjutraj priredi Slovensko kolesarsko društvo v Celju kolesarsko dirko na progi Celje—Maribor 64 km. Start bo ob 6., prihod na cilj pri Škofu na Teznu okrog 8. Mariborski kolesarji naj se v čim večjem številu udeležijo sprejema gostov na cilju.

Logika Čurimurca.

— Čistoča je polovica življenja, razlaga učitelj in vpraša nato, kako si otroci to razlagajo. — Neki pisani Čurimurec odvrne »logično«:

— Da se drugo polovico življenja ni treba umivati.

Božva:

Troje usod

Najbolj sem se bal, da bi zbolel in moral v bolnico. Še tedaj, ko je tako naneslo, nisem nič kaj rad zahajal v ta del kaznilnice. Nedavno mi je zdravnik predpisal izredno kopel. Izredne kopeli opravljajo kaznenci v bolniški kopalnici. Od tu me je pozval paznik v ordinacijski prostor, kjer stoji tehtnica. Vsedel sem se in nato mi je povedal kaznenec-bolničar težo mojega rojstva kosti. Ni bilo veliko, zato ni vredno, da bi zapisal. Paznik je medtem odhitel po nekem opravku. Treba je bilo malce počakati. S tovarišem iz bolnice sva pričela razgovor:

»Kako živiš?«, ga vprašam.

»Že gre, toda dolga je še.«

»Koliko še imaš?«

»Devet.«

»Mesecev?«

»Da, tistih — ciganskih.«

»Torej let?«

Globok vzdih. Prijel me je za rokav in mi mignil, naj stopim za njim. Tam nekje ne daleč stran so bila vrata z medeno kljuko. Odprl je in stopila sva v veliko, svetlo, a prazno bolniško sobo. Ob stenah so stale postelje, pregrnjene z velikimi, izpranimi pregrinjali. Poznale, so se na njih podolgem obledele modrikaste proge. Pregrinjala so visela na obeh straneh postelj skoro do tal. Obstal sem sredi sobe in se razgledoval po njej. Bolničar me je rahlo vščipnil v komolec, iztegnil roko in molče pokazal na okno. Majhna kletka iz bele žice je stala tam, in živa, temnosiva kepa v njej, ki je bila še najbolj podobna ptici. Hotel sem bliže, a tovariš me je zadržal in šepnil:

»Čakaj! Ne vidiš, da ga hoče pitati?«

Na okno je bila tilo priletela kosova samica, sedla na poprečno palico železne mreže in se nemirno ozirala okoli sebe. Neprestano je dvigala in povešala dolgi, lopatasti rep, kot bi lovila ravnotežje. V kljunu se ji je svetilo nekaj temnega, mastnega. Mladič v kletki je počel nil na dno in nepremično zrl navzgor,

v kljunato obličje materino. Za hip je obrnila ljubko glavico s temnimi, bleščočimi očmi v naju, kakor bi hotela reči:

»Mirujta in ne motita me v moji ljubezni! Ali ni dovolj, da mi je kruta roka odtrgala neboljšenega mladiča tako rekoč od prs? Saj vidita, da s svojim nežnim, neutrujenim kljunčkom ne more še zobati trdih zrn, ki mu jih je nekdo nalsul v koritce. Kako bi dojenček užival tako hrano?«

Napol je razširila krila in skočila na kamenit podzidek ter se naglo približala kletki. Kot da sta se bila mati in dete v nemem pogovoru že prej sporazumela, je mladič široko odprl svoj kljunček in krilata mamica je s čudovito spretnostjo položila vanj skozi gosto, rešetkasto steno mastni zalogaj. Sunkoma se je nato obrnila in radostno zletela na bližnjo smreko v bolniškem vrtu, ki je stala baš nasproti oknu. Počenila je nekam v gosto zelenje in veselo čeblijač opazovala svojega ljubega jetnika, ki se je mežikajoč trudil, da bi pogoltnil sladčico.

»Kje si dobil mladiča?«

»Na vrtu. Gnezdiš so v nekem grmu, ne visoko od tal. Troje jih je bilo.«

»Čemu si jih odnesel?«

»Če bi jih ne bil jaz, bi jih bila kuhinjska mačka, ki se je že nekam sumljivo potikala tam okoli.«

»Gnezdo z mladiči bi bil prestavil tam višje, na varno. Stara bi jih že našla.«

»Pred mačko na varno? Potem bi moral gnezdo obesiti v zrak. Ker tega ne morem, sem jih pobral.«

»A kje sta ostala dva?«

»Dvema paznikoma sem ju dal.«

»Kdo hodi pitat onadva?«

»Noben! Ali si otročiji!«

»Ali misliš, da starka ne misli na ves razkropljeni zarod, kadar hrani tvojega kosa?«

»Ha-ha-ha! Nevem, če misli. Vprašaj jo, ho-ho!«

»Se ti ne smili žival?«

»I seveda se mi smili. No, pridi! Boš še nekaj videl?«

Odprl je vrata, ki vodijo iz prazne sobe v manjšo, za bolničarja določeno izbo. Preprosta, nepogrnjena mizica je sta-

la v kotu za vrati, na njej je ležal v treh debelih snopcih. »Strah na Sokolskem gradu«. Par suhih krušnih skorij in lončen vrč z vodo sem še opazil na mizi. Skozi edino, veliko okno je sijala v izbico bleščeča svetloba. Na gornjo železno prečko v oknu je bila z žico pritrjena zopet kletka, prav taka kot kosova. Na najvišji paličici v kletki je stal prelep lišček in se nemirno prestopal sem in tja. Z glavico se jo skoro dotikal mrežastega stropa tesne ječe. Vse njegovo drobno telesce je polivala bela solnčna luč, kar je nežnemu jetniku očitno jako dobro delo. Ni se zmenil za naju, ki sva ga nemara s prav različnimi čustvi opazova-

la, ampak je strmel v neko svetlo točko Bog ve kje daleč tam na azurnem nebu in hrepeneče ljubil zlate žarke, ki so mor-da čarali v njegov spomin čudovito pravljico o svobodi...

»Že dve leti ga imam. In kako poje!«
Nič nisem odvrnil na to.

Zunaj so se pojavili koraki. Naglo sem zapustil tovariša in stopil na hodnik. Paznik me je že pričakoval in ugibal, kam sem se zgubil.

(Konec prihodnjič.)

Spominjajte se CMD

Mali oglasi, ki etudijsko v pose-
dovalne in socialne namene
občineta: vsaka beseda 30 p.
najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženitve, dopisovanje in ogla-
si trgovskega ali robnarstva
značaja: vsaka beseda 50 p.
najmanjši znesek Din 10.—

Vsakovrstno angleško,

češko in jugoslovansko sukno že od 24
Din naprej dobite pri J. Trpinu, Maribor.
Glavni trg.

Vodna ondulacija, manikura, masaža ter
vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje
frizerski salon A. Mračič, Maribor, Can-
karjeva ul. št. 1. 777

Gostilna »DRAVOGRAD«

Maribor, Smetanova ulica št. 54, toči na-
ravno framsko vino od gospe Frangesch.
Topla in mrzla jedila vsak čas na razpo-
lago. Za obisk prosita gostilničarja J. M.

Sobo-in črkoslikanje

izvršuje po cen. hitro in okusno Franjo
Ambrožič, Grajska ul. 2. 1348

Dipl. profesor francoskega jezika

poučuje francoščino za ponavljalne izpite
in daje konverzacijo. Naslov pove uprava
lista. 1452

Pekarna z lokalom

in velikim stanovanjem se odda 1. sept.
t. l. proti primerni kavciji. Vprašati v
Smetanovi ul. 54. 1479

Soba s posebnim vhodom

in celo oskrbo se odda. Sovinc, Aleksan-
drova cesta 51 I. nad., dvorišče. 1495

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po naj-
višjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in ju-
velir, Maribor, Gosposka ulica 15. X
Trajne kodre po najnovšem sistemu.

Kupim

specerijsko trgovsko opremo. Ponudbe
pod št. 1888 — na upravo »Večernika«. 1488

Mizarji pozor!

Sprejme žaganje in strojno skoblanje
vsakovrstnega rezanega lesa po zmernih
cenah, proti točni in takojšnji postrežbi.
K. Kompara, Maribor, Tržaška cesta
št. 6. 1484

Soba

se odda gospodu takoj. Trubarjeva ulica
11 I. 1493

Pozor brivci!

Oddam prazen lokal prime-
ren za brivnico eventualno
kupim brivski inventar. C.
ponudbe naj se vpošljejo
upravi lista pod »št 1494«.

Največja izbira jestvin za izletnike in turiste
najceneje v delikatesni trgovini

L. UHLER, MARIBOR
GLAVNI TRG (Rotovž). 1017

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja po-
vodom prebitke zgube našega iskrenoljublje-
nega soproga i. t. d. gospoda

Ludovika Dolajš

izrekamo tem potom našo najprisrčnejšo za-
hvalo. Osebito pa se zahvaljujemo prečistiti
duhovščini in pevskega društva »Luna« za
v srce segajoče žalostinke in vsem ki so bla-
gega pokojnika spremili na zadnji poti.

Globoko žalujoča rodbina Dolajš.

1492

Obalno kopališče Bistrica

Jutri, v nedeljo, 5. avgusta 1928 bo 1496

koncert s plesom

Točijo se pristna pekrska vina ter sveže pivo iz
sodčkov. — Gorka in mrzla jedila so cenj. kopalcem
vedno na razpolago. — Kopališče razpolaga s 40
kabinami. — Godbo oskrbuje »Mariborski kvartet«.
Za mnogobrojni obisk se priporoča Gaube, gostilničar.



Potrjim srcem naznanjamo vsem znancem pre-
tužno vest, da nam je umrla po dolgi in mučni bolezni
v 22. letu starosti naša iskrena ljubljenka, blaga in dobra
hčerkica oz. sestrca

Valy

Pogreb naše nepozabne se vrši dne 5. tm. ob
16. uri na mastnem pokopališču v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek,
dne 6. avgusta 1928 ob 1/4 9. uri v frančiškani. kl. cerkvi

MARIBOR, dne 3. avgusta 1928.

Katarina vd. Fratrik,
mati.

Stefana in Jožica,
sestre.

1489

Zahtevajte povsod »Večernik«!

KIS ZA ULAGANJE



kumerc in drugo, vinski kis, špirit, vse vrste likerjev, tropinovec, droženko, slivovko, rum, konjak itd.
Na drobno! dobite po zmernih cenah edino pri trvdki

Na debelo!

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19

tovarna za izdelovanje dezertnih vin in sirupov.

XVI

